

[Indenrigsministeren]

skabelig forskning kan jeg tilslutte mig sundhedsstyrelsens vurderinger af det forsiggående forskningsarbejde.

Når genetisk manipulation med befrugtede menneskeæg ikke er mulig, og når det ikke er muligt at udvikle befrugtede ægceller fra mennesker i mere end nogle få dage uden for moderorganismen, synes de væsentligste etiske hensyn på forhånd at være tilgodeset.

Endvidere er der som nævnt i overensstemmelse med Helsinkideklarationens princip om informeret samtykke indhentet samtykke fra de implicerede patienter.

Hverken forskningen med hensyn til kunstig befrugtning eller anvendelsen af de eventuelle forskningsresultater kan således på indeværende tidspunkt give anledning til lovæssig regulering.

Den del af forslaget, der går ud på kun at tillade befrugtning mellem ægtefæller indbyrdes, svarer til det forslag, der blev behandlet under det foregående punkt på dagsordenen, og jeg ser ingen grund til at gentage eller udbygge den argumentation, justitsministeren førte frem på regeringens vegne og dermed også på mine.

Det samme gælder for punkt 4 i forslaget om autorisationsbestemmelser for dem, der vil foretage reagensglasbefrugtning.

Jeg må derfor alt i alt stille mig afvisende over for det foreliggende beslutningsforslag, selv om jeg har forståelse for visse af intentionerne. Der er derimod grund til, som vi forbereder det i øjeblikket i sundhedsstyrelsen og indenrigsministeriet, at udbygge den kontrol, der er med hele dette forskningsområde.

Jytte Hilden (S):

Min første bemærkning skal, som ministeren også var inde på det, dreje sig om selve ordet »reagensglasbørn«. Det er et ganske misvisende ord, og vi må se at få det udryddet på dansk. Det vækker associationer og følelser, som ikke hører hjemme i den sammenhæng, som vi taler om her.

Min næste bemærkning skal være, at vi fra socialdemokratiets side må afvise dette konkrete beslutningsforslag. Når vi afviser forslaget, er det sandelig ikke, fordi vi ikke finder en diskussion om genetisk manipulation vigtig. Tværtimod. Vi trænger til en præcisering af, hvad vi mener, når vi taler om genetisk manipulation.

Genetisk manipulation lykkes p.t. kun med bakterier, men udviklingen løber stærkt. Her i landet sker der bl. a. forsøg med støtte fra det lægevidenskabelige forskningsråd, som ministeren allerede har været inde på, og også på Danmarks tekniske højskole er der på dette område efter en heftig diskussion i interne råd og nævn og i det lokale blad på læreanstalten Sletten startet forsøg med genetisk manipulation. Den form for genetisk manipulation er godt nok af en noget anden art end den, som kristeligt folkeparti her taler om.

Forskningen, som er i sine indledende stadier, kan hurtigt indhente os, og hvorfor ikke være lidt foran for en gangs skyld? Vi finder det derfor bydende nødvendigt snart at få en diskussion om genetisk manipulation, at få debatteret, om særlige regler er nødvendige, og om bestemmelser trænger sig på. Men vi finder ikke, at det foreliggende diffuse beslutningsforslag er et egnet grundlag for denne debat.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil også godt sige lidt om terminologien først. Jeg kan heller ikke lide ordet reagensglasbørn, ligesom jeg heller ikke synes, at udtrykket »genetisk manipulation« er lykeligt, for ved at bruge ordet »manipulation« har vi jo allerede tilkendegivet, at der er noget misliebigt her, som vi ikke synes om.

På engelsk taler man om »genetic engineering«. Hvad om vi på dansk taler om genetisk styring, for det er forholdsvis objektivt og kan bruges, tror jeg, uden at betragtes som følelsesladet?

Jeg vil gerne sige tak til forslagsstillerne, fordi de ved dette forslag giver os mulighed for at tage en første, og det bliver en meget kort, debat om disse problemer.

Jeg selv rejste i januar 1980 to spørgsmål om disse sager til indenrigs- og justitsministeren og fik, synes jeg såmænd, meget høfligt og velvilligt svar tilbage, men så bestemt henholdende; der var ikke meget indhold i det. Det førte mig til, da jeg samtidig er medlem af Europarådets Parlamentariske Forsamling, at tage sagen derover, om jeg så må sige, for det er jo et emne, der er langt, langt videre end det, som vi her i folketinget kan tage os af på sin vis. Det er jo virkelig et internationalt emne, og det er rigtigt, at vi ik-